

PROČ PŘED KOSTELY O VELIKONOCÍCH HOŘÍ OHNĚ?

O velikonoční noci (ze soboty na neděli) se před většinou kostelů zapalují velikonoční ohně. Oheň a světlo patří k nejstarším přírodním symbolům, které naznačovaly přítomnost Boží a sílu Boží. Oheň symbolizuje zároveň Boží lásku, která plane a hřeje i uprostřed chladu a temnoty. Pro člověka je oheň nezbytnou podmínkou pozemského života: dává teplo, dává světlo, přináší potěšení i radost. Zároveň je i pradávným symbolem smrti a očisty. Toto všechno se střetává ve velikonoční symbolice paradoxů: život i smrt, láska i očištění. A právě ohněm začínají velikonoční obřady.

„Pohled, to je ta noc, o které je psáno:

Noc jako den se rozjasní.

Zahání nenávist, vytváří jednotu srdcí

a pokořuje zlé moci. /.../

Ó vpravdě blahodárná noc,

která spojila zemi s nebem,

člověka s Bohem.

Prosíme tě tedy, Bože, ať tato svíce,

ke cti tvého jména posvěcená,

stále svítí neslábnoucím jasem,

aby rozehnal temnotu této noci.

Přijmi ji jako líbeznou vůni

a dej, aby zářila jako světla na nebi. /.../”

(Z chvalozpěvu „Exsultet“)

VELIKONOCE JSOU HLAVNÍM KŘESŤANSKÝM SVÁTKEM

Vzkříšení Ježíše Krista je pro křesťany centrálním bodem jejich víry, smrt není konec, ale nový začátek nového života. Proto se o Velikonocích zvěstuje, že život zvítězil nad smrtí, pravda nad lží, spravedlnost nad nespravedlností a láska nad nenávistí. Protože jsou Velikonoce hlavním křesťanským svátkem, jsou i obřady veliké noci jsou jedinečnou formou liturgie, která se každoročně slaví jen jednou.

Více k tématu na: www.velikonoce.vira.cz